

Srečanje s pesnikom

Splošnoizobraževalna knjižnica Grosuplje je v četrtek, 9. junija, priredila srečanje s pesnikom Francetom Lokarjem (1917), doma iz Polja pri Višnji Gori. Po kratkem recitalu v izvedbi Simone Zorec je pesnik, ki je izdal že deset pesniških zbirk, pripovedoval o svojem življenju in kulturnikih, s katerimi se je srečeval, zlasti o Matevžu Hacetu in slikarju Lojzetu Perku. Za literarne zgodovinarje je pomemben podatek, da je Haca do smrti hranil rokopise Balantičevih pesni.

Rukibu Beganoviću

Vem, da Naša skupnost ne objavlja nekrologov, razen kadar umre kak naš veliki socialistični voditelj ali pa vsaj krajevno znamenitejši politični delavec, vendar sem se odločil, da napišem nekaj besed o Rukibu, znanu iz sosednjega bloka, malem človeku po svojem položaju v družbi, toda velikem človeku po svojem pokončnem odnosu do življenja in do trpljenja.

Rukib se je na invalidskem vozičku, ki ga je namesto njegovih nemočnih rok poganjala elektrika, vsak dan dvakrat pripeljal v našo sosesčino pogledat svoje zajce. Imel jih je petdeset, osemdeset, kdaj morda tudi čez sto, same plemenske. Sosed France mu je prijateljsko postavil veliko leseno stavbo z zajčniki levo in desno v dveh ali treh nadstropjih. Rukib se je zapeljal vanjo in živahno opazoval, odločal o njihovi prehrani, parjenju, premeščanju. Včasih jih je tudi gladil po mehkih kožuščkih, toda zdigniti ni mogel nobenega. Za telesno počutje farme je že leta skrbel črno polta deklica s čopom.

Kadar Rukib, ki si ni mogel sam odrezati niti košček kruha ali se preložit z ležišča na voziček, ni imel opravkov z zajci, je prebiral in urejal gumice, ki so mu jih vozili z Gume, ali pa sprejemal znanca in prijatelje, in jim s pomočjo zveste Margite, tudi same na invalidskem vozičku, prirejal je bosanske meze, okusne prigrizke ob dobri čaji in prijetnem klepetu. Zadnje pomlad je rad šahiral pri šestici na terasi, ki je dostopna tudi za njegovo vozilo. In od tod ga je poznalo kar precej krajanov. Najbrž pa je le malokdo vedel o Rukibu kaj več kot to, da je doma nekje okrog daljne Tuzle, da zna dovolj lepo govoriti tudi po naše, da je veder, sosedsko in človeško prijeten, prijateljski sobesednik pa oster šahist. Za težko obolelostjo mišic je zbolel, ko mu je bilo 14 let, in sčasoma se je moral preseliti na voziček, na katerem je ostal do svojega 40. leta. Imel je torej nelahko življenjsko pot, toda nikoli se ni jezil nad svojo usodo. Nasprotno, vedno nam je dokazoval svojo izredno življenjsko voljo in ustvarjalno sposobnost, ki je ni zatrla ne priklenjenost na voziček ne telesna nemoč. Rukibova življenjska vedrina in ustvarjalnost se nista kazali samo v društvu paraplegikov ter v društvu rejcev malih živali, niti ne samo v prijateljskih besedah, zmeraj olepšanih s prijetnim nasmeškom, uresničevala se je tudi v lastni lepi hiši, ki si jo je skorajda zgradil v rojstnem kraju v Bosni, v neposredni bližini vaške džamije, kateri je kot sosed ob gradnji daroval železno ograjo. Rukib ni mogel zabiti niti žebļa, ustvaril pa si je — s svojo vedrino, svojim optimizmom in pridnostjo — sodobno opremljen lastni dom. Nekoč se je nameraval preseliti vanj skupaj z drago Margito in zdravo, živahno deklico, ki je končala osnovno šolo.

Rukibu se je 23. junija ta želja nenadoma in na drugačen način izpolnila. Minila je še ena noč in v sončnem jutru se je tiho, za večino krajanov čisto neopazno odpeljal za vedno počivat v rodno zemljičo. Posloviti smo se s pridetostjo in žalostjo, toda s spominom na človeka, katerega življenjsko ustvarjalnost bomo vsi, ki smo se z njim srečevali, zmeraj občudovali.

JAKOB MÜLLER

V spomin

V četrtek, 23. 6. 1988, nas je nepričakovano zapustil sotovariš Ruki BEGANOVIĆ, član Izvršnega odbora Društva invalidov Občine Grosuplje.

Od njega smo se poslovili v Grosupljem, nato pa so ga njegovi MARGITA, SUZANA in sorodniki pokopali v njegovem rojstnem kraju JEŽINAC-SREBRENİK pri Tuzli.

Hišni svet in sestanovanci bloka na Ljubljanski 4/b v Grosupljem so ob tem nesrečnem dogodku nesebično pomagali. Za to se jim Margita in Suzana, kakor tudi društvo invalidov, iskreno zahvaljujejo za izkazano humano delo.

Tovariša RUKIJA bomo ohranili v trajnem spominu kot dobrega in delovnega člana Društva invalidov GROSUPLJE.

RL

Predstavitel jubilejnega 15. zvezka zbornika občine Grosuplje

Ob dvojnem jubileju, dvajsetletnici izhajanja Zbornika občine Grosuplje in izidu jubilejnega 15. zvezka je bila v četrtek, 30. 6. 1988, predstavitel najnovejšega zvezka, katere so se udeležili številni avtorji, člani uredniškega sveta ter predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Grosuplje. 15. številka zbornika obsega 31 prispevkov, ki so tematsko razvrščeni v štiri vsebinska področja.

Edo Zgonc in Lojze Kikelj poročata o prizadevanjih Zveze borcev in drugih organizacij za pripravo in izdajo knjige Pomniki NOB občine Grosuplje; opisanih je 120 spomenikov, spominskih plošč in drugih znamenj iz NOB na območju občine. Bogo Gorjan govori o bitki 2. grupe odredov pri vasi Znojile (Muljava) in problemih borcev in občanov pri razvoju naše družbe. Janez Perovšek-Pelko opisuje dogodke po italijanski kapitulaciji leta 1943, ustanovitve Levstikovske brigade in formiranja 18. divizije v Zdenski vasi v Dobrepol-

jah ter pohod enot za zavarovanje osvobodene Dolenjske. Cvetko Budkovič objavlja oris kulturne dejavnosti na območju občine Grosuplje jeseni 1943. Tu so nastopali mnogi najvidnejši kulturni delavci v narodoosvobodilnem boju.

V drugem poglavju prikazuje Franc Gruden razvoj občine v letu 1986; navaja splošne in podrobne podatke o gospodarstvu, kulturi, socialnem skrbstvu, o investicijah in družbenem standardu. Zgodovinski zapis ob 30-letnici občinske gasilske zveze je prispeval predsednik Lojze Ljubič; zveza povezuje 41 gasilskih enot; društev in aktivov s skoraj 3000 člani, ki upravljajo in skrbijo za bogato sodobno opremo in varnost pred požari. Jakob Müller nadaljuje zapis o razvoju in stanju kovaške obrti v občini, tokrat opisuje kovače in kovačnice od Stične do Sentvida. Čeprav je ozemlje občine razdeljeno na več lovnih okolišev, doslej je ni uspelo predstaviti stanja divjadi in organizacijo

lovstva v vsej občini. Stane Valentinčič navaja zadnje podatke za lovsko družino Grosuplje, ki je praznovala 40 let delovanja.

Literarno zgodovino in pisce iz občine Grosuplje obravnava več prispevkov. Štefan Barbarič objavlja esej o Ljudskem pripovedniku Francu Jakliču-Podgoričanu, ki ga je polpretekli čas uvrstil med sporne in problematične osebnosti. Avtor eseja je pisatelj na novo ovrednotil in na kratko predstavil vsa njegova glavna dela, ki naj prispeva- jo v domači skupnosti, da bosta Jakličevo ime in dom njegovega imena ponovno zasijala. Ivana Kozlevčar-Cernejč nadaljuje obravnavo pisatelja Ivana Zorca; v prejšnji številki zbornika je opisala življenje in delo tega pisovalca življenja v srednjem delu Dolenjske, v tem eseju pa podrobno razčlenjuje in ocenjuje vsa glavna Zorčeva dela.

V spomin na 90-letnico Louisa Adamiča je zbornik objavil eseje in poročila: Janja Žitnik dokumentira Stike Louisa Adamiča z Edvardom Kardeljem in njuno skupno popotovanje po Jugoslaviji leta 1949; Mihael Glavan prispeva h gradivski osnovi Adamičeve korespondence glede na obseg, vsebino in imensko z nekaterimi pisemskimi citati in primeri; Stane Krašovec objavlja nekaj spominov z naslovom Louis Adamič pri delu; France Adamič pa nadaljuje Stike Juša Kozaka z Louisom Adamičem, v članku pa je objavljeno šest Kozakovih in dvoje Adamičevih pisem, ki dopolnjujejo njune stike in razmere tistega časa. Literarni klub Grosuplje izdaja glasilo Semenej ter prireja literarne večere. O tem poroča Jakob Müller. V istem okviru so objavljene pesmi Ivana Frbežarja, Gorana

Glaviča, Avguštna Knafja, Darje Bregarjeve in Franceta Lokarja. Tem sledi spominski in etnološki zapis Staneta Valentinčiča o Kozji Mici, ki je med obema vojnama s krajevnih sejmov vodila ovce in koze za ljubljanske mesarje.

V sklepnem poglavju Razgledi in kronika je devet člankov, na prvem mestu zapis Janka Modra o Potokarjevem zborniku (1987) in o prvi podelitvi Potokarjeve listine (v Moravskih Toplicah septembra 1987). Listino so prejeli Gojko Janjušević iz Novega Sada, Bistrica Mirjulovska iz Skopja in Josip Osti, vsi za prevode iz slovenščine v njihove jezike. Tine Kurent objavlja dva prispevka: Slovenci v Harvardski enciklopediji ameriških etničnih skupin s povezovalno idejo Louisa Adamiča za izvedbo projekta Velike enciklopedije o ljudstvih Združenih držav. V drugem zapisu je Kurent objavil naris rimskega nagrobnika iz Stare vasi pri Grosupljem; nagrobna stekla naj bi bila prvi kamen načrtovanega lapidarija v naselju. Sledijo štiri jubilejni zapisi: Mihael Glavan objavlja esej ob 80-letnici profesorja Jožeta Gregorčiča, France Adamič piše o stičkem rojaku in prešernovslovku Črtomiru Zorcu, ki je lani praznoval 80 let življenja, Ivan Sedej predstavlja osemdesetletnega slikarja Gabriela Humeke, Jakob Müller pa pesnika Franceta Lokarja ob njegovi 70-letnici. Bibliografijo občine Grosuplje in občanov, ki obsega za obdobje 1987—88 nad 150 gesel, je zbral glavni urednik FRANCE ADAMIČ.

Na koncu še povejmo, da 15. zvezek Zbornika občine Grosuplje lahko kupite v Splošnoizobraževalni knjižnici Grosuplje, njegova cena pa je 5.000 din.

Gašperjevci po poteh iz dni, ki se ne smejo ponoviti

3. junija 1988 smo se odpravili na ekskurzijo v Jasenovac in na Kozaro. Udeleženci izleta so bili najbolj prizadevani člani Gašperjeve bralne značke iz vseh šol v občini Grosuplje in njihovi mentorji, ki se trudijo, da pred štirimi leti zastavljeni smotri in naloge oživljanja problema zamejskih Slovencev ne bi zamrli.

Letos se tako nismo odpravili preko meje na avstrijsko Koroško ali v zamejsko Italijo, pač pa smo se bolj posvetili NOB na domačih tleh. Ogled Jasenovca — enega največjih taborišč v Evropi in Kozare — prizorišča smrti tisočev in tisočev otrok, žensk in starejših ljudi se je globoko zarežalo v mlade duše, ki ne poznajo sovraštva zaradi narodnosti, verske pripadnosti, meja itd. Najbrž smo si vsak v sebi zaželeli, da ne bi nikoli doživeli česa podobnega in si obljubili, da bomo z malo strpnosti, razumevanja skušali gasiti požar sovraštva in nemirov.

Za izvedbo tega izleta se moramo zahvaliti predvsem OIS, DPM Grosuplje, OK ZK Grosuplje, predvsem pa OO ZKB Grosuplje in njegovemu predsedniku Lojzetu Kiklju.

Gašperjevci in mentorica iz OŠ Stična

Orkester, ki se je rodil čez noč

Večletno razmišljanje, kako ustanoviti ansambel v samem kraju Grosuplje, se je uresničilo natanko v februarju lanskega leta.

Na pobudo OKS in ZKO Grosuplje se je leto poprej sestala iniciativni odbor, ki je proučil vse možnosti za ustanovitev pihalnega orkestra.

V tem odboru so bili zastopani tudi predstavniki glasbene šole, od katerih je bilo predvsem odvisno, ali imajo pedagoške kapacitete za poučevanje glasbil, ki so v takem orkestru potrebni. Tako je bil storjen prvi korak.

ZKO Grosuplje je takoj zagotovila sredstva za nabavo 30 glasbenih instrumentov. Instrumente so nabavljali širom po Sloveniji, ker jih v eni trgovini ni bilo mogoče dobiti.

V glasbeni šoli pa so takoj sklicali sestanek vseh učencev in njihovih staršev, kjer so se dogovorili, kako bodo najhitreje uresničili pobudo iniciativnega odbora. Vse sposobne učence iz drugih oddelkov so preusmerili na pihalno-trobilni oddelk, le-ti so bili teoretično že toliko podkovani, da je lahko študij na omenjenih oddelkih zelo hitro napredoval.

Začelo se je v drugem semestru šolskega leta 1986/87. Učence so poučevali Ivan Matoš, Igor Hribar, Franc Ogris in Marjan Sajovic; v maju so že imeli prvo skupno vajo kadencnega karakterja. Mesec kasneje pa se je orkester že prvič predstavil na zaključni prireditvi učencev glasbene šole, takoj zatem pa še pred osnovno šolo L. Adamič v Grosupljem.

Za novo šolsko leto 1987/88 je orkester načrtoval že večje samostojne prireditve in pa številčno pomnožen ansambel, ki bo imel najpopolnejšo zasedbo. Najtežje je bilo dobiti učence za »na videz« težka glasbila, kot so basi, tolkala in podobno. Vrzel pri teh glasbilih so zapolnili starejši krajanji, predvsem so to pevec moškega zbora Šmarje-Sap in drugi, ki pa so sedaj tudi učenci glasbene šole.

V takratni zasedbi 45-članskega orkestra se je le-ta uspešno predstavil za občinski praznik Grosuplje, in sicer pred napolnjeno dvorano povabljenih gostov. Za uspešen nastop je orkester prejel od Občinskega sindikalnega sveta 1.000.000.— din, ki jih je takoj porabil za nakup manjkajočih instrumentov.

Vsi učenci, ki so prejeli na reverz glasbila od ZKO-ja (le-ta so bila kasneje prenešana na glasbeno šolo), so kot učenci šole oproščeni učnega prispevka, z obvezjo, da bodo po končani izobrazbi vsaj še 5 let sodelovali v orkestru, sicer bodo morali poravnati ves učni prispevek, valoriziran za ves čas študija v glasbeni šoli.

Pedagoško osebje, ki je poučevalo oziroma se poučuje te učence, plačujeta ZKO in glasbena šola.

Orkester je vse do 15. junija letošnjega leta vadil v preurejeni večji učilnici glasbene šole, ki pa ni ustrezala niti prostorsko, še manj akustično, saj je bila celo škodljiva slušnim organom slehernega člana.

Zato si je orkester, ki se je tudi v tem času registriral kot samostojno društvo »PIHALNI ORKESTER GROSUPLJE« zadal nalogo, da si pridobi primer-

nejši prostor za skupinske vaje. Rešitev je videl v adaptaciji obstoječih garaž ob glasbeni šoli. Ob denarju OKS Grosuplje, ki je znašal 20.000.000.— din je orkester vodil nabiralno akcijo za pridobitev preostalih sredstev po gospodinjstvih, privatnem sektorju, združenem delu, društvi in tako dalje, kjer je nabral toliko sredstev, da je lahko začel predvideno adaptacijo.

27. aprila je začel zemeljska dela in 15. junija objekt dokončal v podaljšani tretji gradbeni fazi, tako da je tega dne objekt tudi uradno odprl in predal svojemu namenu, saj je že istega dne zvečer v njem imel prvo vajo.

Komu gre zahvala, da je objekt zrastel v tako kratkem času? Predvsem članom orkestra, saj so bili le-ti na objektu vsak dan, na primer družina Žveglja, Jože deržič, ki je priskočil na pomoč celo s svojim gradbenim materialom, ter Jože Kozlevčar, ki je v celoti pripravil projekt in vodil tudi ves nadzor nad celotno gradnjo, katere izvajalec je bil v pretežni večini GPG Grosuplje s svojo humano ponudbo.

Tako kot delovne organizacije in vsi omenjeni so pomagali tudi vsi DPO-ji, predvsem pa OOSZ Grosuplje, ki je v zadnjem hipu s svojimi posojili omogočila orkestru, da je poravnava pravočasno obveznosti do izvajalcev.

Prav gotovo projekt ne bi nastal, če ne bi za vsem tem stal in vodil glavno akcijo dirigent in njihov umetniški vodja Marjan Sajovic, ki je v tem času preživljal cele dneve v Grosupljem.

In kako naprej? Do ohladitve v jesenskem času bo potrebno napraviti še strešno izolacijo, elektrifikacijo, ogrevanje in sanitarije. Zato orkester prosi še za nadaljnjo pomoč vse, ki so zainteresirani, da podprejo zastavljeno akcijo do končnega cilja. Mogoče je orkester spregledal koga predvsem med privatnim sektorjem, zato ga poziva, da mu v drugem delu prisluhne s svojim prispevkom.

In kaj nam bo nudil ob vsem tem orkester? Če bo imel možnost nemotene vadbe, bo prisoten na vseh prireditvah v kraju, kakor tudi izven; s svojimi koncerti bo dokazal, da to ni več tista stara »pleh muzka«, temveč sodobni orkester s moderno napredno literaturo za vsak koncertni oder in še bolj zahtevno občinstvo, kar je že tudi s svojimi nastopi dokazal na dvournem programu na Polževem v okviru praznovanja 1. maja in pa na samostojnih celovečernih koncertih v avli OŠ L. Adamič v Grosupljem in koncertom v Šmarju-Sap. Za sedaj je orkester izvedel vse skladbe skladatelja in dirigenta Marjana Sajovica, bodisi kot samostojna dela ali pa v njegovi prireditvi.

Orkester prosi, da se po svojih močeh vključujete v nabiralno akcijo, obenem pa se še enkrat zahvaljuje vsem, ki so mu omogočili, da ima do jeseni možnost nemotene vadbe, posebno zahvala krajanom Šmarja-Sap, ki so v predhodni akciji pokazali polno mero razumevanja, zavedajoč se, da 80 odstotkov orkestra tvorijo šoloobvezni otroci.

Ziroračun: 50100-620-107-sklic na št. 05-1022113-379778.

Izvršni odbor

Iskra

ISKRA — Baterije ZMAJ Industrija baterij in svetilk Ljubljana, Stegne 23

Komisija za delovna razmerja TOZD Specialne baterije Šentvid pri Stični objavlja prôsta dela in naloge:

VODJA IZMENE

— za nedoločen čas

Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — tehnik tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj, ali z delom pridobljena delovna zmožnost. Poskusno delo traja 100 delovnih dni.

POMOČNIK VODJE IZMENE

— za nedoločen čas

Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — tehnik tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj, ali z delom pridobljena delovna zmožnost. Poskusno delo traja 100 delovnih dni.

KEMIJSKO ANALITSKA OPRAVILA

— za nedoločen čas

Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — kemijski tehnik in 2 leti delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 80 delovnih dni.

PLANER-TERMINER

— za nedoločen čas

Pogoji: VI. stopnja strokovne izobrazbe — organizator dela ali ing. tehnične smeri in 4 leta delovnih izkušenj, ali z delom pridobljena delovna zmožnost. Poskusno delo traja 100 delovnih dni.

TEHNOLOG II.

— za nedoločen čas

Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — tehnik tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 80 delovnih dni.

STROJNI KLJUČAVNIČAR

— za nedoločen čas

Pogoji: IV. stopnja strokovne izobrazbe — strojni ključavničar in 2 leti delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 80 delovnih dni.

ORODJAR

— za nedoločen čas

Pogoji: IV. stopnja strokovne izobrazbe — orodjar in 1 leto delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 80 delovnih dni.

Interesenti naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev Kadrovske socialni službi ISKRA — Baterije Zmaj, 61000 Ljubljana, Stegne 23.

Rok za pošiljanje prijav in dokazil o izpolnjevanju pogojev je 15 dni od objave.